

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 585/2024-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **MAXS spol. s r. o.**, Námestie Martina Benku 4, Bratislava, zastúpenej JUDr. Milanom Koledom, advokátom, Klincová 35, Bratislava, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 2Obdo/58/2023 a jeho uzneseníu z 25. apríla 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. júla 2024 domáha proti označenému odporcovi (najvyšší súd) vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 2Obdo/58/2023 a jeho uznesením sp. zn. 2Obdo/58/2023 z 25. apríla 2024 o odmietnutí dovolania. Navrhuje zrušiť označené uznesenie najvyššieho súdu a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznať jej primerané finančné zadost'učinenie 1 000 eur za každý rok trvania súdneho konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou podanou 29. mája 2013 domáhala na Okresnom súde Bratislava I vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľke určitú finančnú sumu. Okresný súd rozsudkom z 10. apríla 2018 žalobu sťažovateľky zamietol. O odvolaní sťažovateľky rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. decembra 2022 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala sťažovateľka dovolanie, ktoré najvyšší súd uznesením z 25. apríla 2024 odmietol ako procesne neprípustné.

3. Podľa sťažovateľky súdne konanie trvalo 11 rokov. Predmetom konania bolo priznanie úrokov z omeškania, preto vec nepovažuje za zložitú. Z dôvodu spôsobených zbytočných prietahov bolo závažne porušené jej právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Sťažovateľka je ďalej presvedčená, že ňou podané dovolanie spĺňalo podmienky jeho prípustnosti a otázka premlčania uplatnených úrokov z omeškania bola súdmi hodnotená v rozpore s právnou úpravou. Súdny tiež nesprávne posúdili jej právo na oslobodenie od súdneho poplatku.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

6. Podľa ustanovenia § 123 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať:

- a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,
- b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,
- c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,
- d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

7. Napriek právnomu zastúpeniu sťažovateľky ústavná sťažnosť nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 43 ods. 1 a § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľka sa v petite ústavnej sťažnosti domáha zrušenia uznesenia najvyššieho súdu, avšak bez toho, aby konkrétne navrhla vysloviť, ktoré základné právo alebo iné právo (práva) bolo týmto uznesením porušené.

8. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú postup, pri ktorom by ústavný súd zrušil rozhodnutie všeobecného súdu bez predchádzajúceho vyslovenia, že práva sťažovateľa boli týmto rozhodnutím porušené. Zrušenie rozhodnutia je totiž viazané na vyhovenie ústavnej sťažnosti a deklarovanie, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva alebo slobody, prípadne ľudské práva a slobody sťažovateľa vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (II. ÚS 213/2019, II. ÚS 208/2021).

9. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015). Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody

významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľky uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (napr. III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016, IV. ÚS 49/2022).

10. Okrem nedostatkov v petite ústavnej sťažnosti sťažovateľka nepredostrela ani dostatočné a jednoznačné odôvodnenie opreté o právne relevantné a logické súvislosti, ktoré by poskytli nevyhnutný základ kvalifikovaného návrhu spôsobilého iniciovať konanie o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom. Odôvodnenie ústavnej sťažnosti je podstatnou (osobitnou) náležitosťou ústavnej sťažnosti a od jeho kvality sa v podstate odvíja možnosť prieskumu ústavného súdu. Dôvody ústavnej sťažnosti musia korešpondovať s jednotlivými namietanými porušeniami základných práv alebo slobôd. Nie je právomocou ústavného súdu vlastnou činnosťou a šetrením dopĺňať chýbajúce zdôvodnenie ústavnej sťažnosti a abstrahovať z podania sťažovateľky možné a ňou bližšie nezdôvodnené porušenie neoznačených práv.

11. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia práva na spravodlivý súdny proces odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

12. Zo samotného obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že ku skončeniu napadnutého konania došlo vydaním uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/58/2023 z 25. apríla 2024. Z doložky právoplatnosti vyplýva, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14. mája 2024. Z uvedeného je zrejmé, že v čase, keď sa sťažovateľka obrátila na ústavný súd so svojou ústavnou sťažnosťou doručitou ústavnému súdu 15. júla 2024, už bolo napadnuté konanie právoplatne skončené. V danom prípade teda k porušovaniu základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy už nemohlo dochádzať.

13. Z tohto dôvodu ústavný súd časť ústavnej sťažnosti sťažovateľky, v ktorej namieta prieťahy v napadnutom konaní, odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu